

Wöötis ta sõna ja ütles: „Ma tulin Teie armastatud ja falli tüttri Ann lätt eneselle valuma. Ma valun siis, et Te meid lubate paari heita, seest et Ann juba ise sellega rahul on ja on lubanud minu abitaasjat olla. Ma leoban ka, et Teie mitte meie õnne vasta ei ole.“

Rahvatades ja juhmisil jääb Põlluotsa petemees seisma, waatas pärani suuga Mardi otsa. Tal oli, nagu ei wööks ta oma lõewu usaldada. Ta ei leidnud eesti mingisugust sõna lõnelemiseks: otsi oli talle liig äkitselt ja teadmata tulnud. Viimaks sai ta poole hingega fungistades hüüda: „Mis see on? Teie soovite minu tütart omale naeleks?“

„Jah, seda ma soovin lüss föigest südamest,“ ütles Mart nüüd jälle natule kindlama häälega, „nii valju kui seda olen luulnud ja Annult lüsinud, on see ta tema soovimine.“

Jäalle töösis välike waheaeag, seit wanamees ei teadnud, mis ta pidi ütlemata. Imelikud mõtted käisivad vist ta pääst läbi, ebb tal ei olnud neid sugugi. Nii valju on töösi, et nägu mitte üttagusine ei olnud, et Mart olets wööinud temast midagi hääd loota. Selle wahe ajal läks too uls. Ann oli wäljalt tulnud töölistele „Obtuoodet tooma,“ nagu ta teistele oli ütelund. Südames aga soomis ta teada saada, kuda Mardi läsi isa juures temale losja tulles läks. Süda oli tal imelis tõtust täis, ja seda viisi astus ta tupp. Isa oli seda luulnud ja armas lohe, et see Ann oli. Suure tubinaga joostis ta usse juure, mis lambris tuppă viis ja hüüdis valju ja sõlma häälega: „Ann, tule tuttu lambriisse, mul on suuga rääkimist!“

Ann tuli lambriisse, nagu isa oli läsknud, ja teretas Marti südamestlult kui sa kõrtes. Ta tundis oma isa häälest õra, et tal meeleväralist osja kuulda ei saaks olema.

Isa waatas valjul näol eestle waiit olles mõlemate otsa ja lüssi siis pool vihaselt Ann läest:

„Ütle, Ann, kas see on töösi, et sa oled lubanud selle mehe naeles kaada, kes siin seisab?“

„Jah, isa, see on töösi,“ ütles Ann kindla häälega, kui sa natuse tunda olt, et ta hirmu tundis. „Ma olen seda juba sel pühapäeval lubanud, kui me teine teisega Mardi

üle rääfisime, ja sellel põewal sain ma la Jumala silma ees tema pruudilö.“

Uueste fabrotas Ann isa õra. Nõnda oli siis töösi, et tema enete tütar üttagusise eftitaja onaks tabris saada, kes õpetaja ja muude auusate Sakste silma ees armas ei oinud. Ta suda fargas wäga viha täis. Enne oli ta issa arwanud, et see veel töösi i saaks olema, ja et Ann Marti ometi oma meheks vasta ei wöitäks, aga nüüd nägi ta õra, et see ometi töösi oli ja et see eftitaja fognni tema tütarti saada tabris. Tema, kes seni ajani õpetaja ja kirihi wöölmoldri herra silma ees auus mees oli, tema pidi nüüd oma tüttri üttaguselle andma, seda need oma vastajeks pibasirad. Vibast völivate silmadelga hüüdis ta nii et sammer vasta fölas:

„Kuda siin, jumalalartmata tütar, julged ühe mehe pruudiks saada cüne kui ja minu föest oled nõuu ja luba lüsinud? Mina olen siinisa ja wöön ütti sind lubada mehele miinna ehk mitte; seda oleksid pidanud teabma. Jah nii on ilm nüüd hukka läinud; lapsed ei kuula enam wanemate sõna, waid teewod aga nii suda nende oma lühise mõistust neid suunib ja juhatab: see on wiimise pärwa täht, nagu õpetaja herra issa ütleb. Mis mehe oled ja eneselle walitsenud? Kas ta on tubli ja annus mees igaühe silmas? Ta on ennast eftitajate ja pilsojate silda annud, kes föigest enam ei hooli, mis püha siri õpetab, kes oma endiste häätegijate vasta parnewad, kes föigi ülemate vasta tänamata on. Kudas julgedi siin seda teha, ja ei ütelund müsle mitte sõnalestgi föigest seit?“

Chmatuse ja survaasusega kuulsinad Ann ja Mart neid sõnu. Nad ei olnud muidugi valju hääd lootnud isa poolt, siiski olimad nad nagu ruusule lõöddud, kui hoop nüüd idestest oli lättne tulnud. Aga Ann ei olnud mitte üks neist tütartlastest, kes jugugi ei ostsaks digust rääkida ja ennast jumalalartmata lapseks nimetada, kui ta ometi seda ei olnud. Ka teadis ta, et ta armastusega oli alati isa sõjud täitnud, ja siisgi pidi ta sõnafuulmata olema. Miss pärast? Selle pärast, et ta ise oma armastuse ja meelete järele omale tuleraje abitaasja walitses? Ometi ei saanud ta isa vasta mitte töö-